

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

102. An in supputanda atate Ordinandorum enumerandus sit dies
Bissexus, vel omittendus? Idem est in Ordine ad professionem pro
prohibitionis Nouitatus? Ex part. 10. tract. 11. & Misc. 1. res. 67. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

caro veniali: & idem tunc ego consului potuisse confirmare Ordinandum: nam eo ipso, quod habebat Litteras Dimissorias a suo Episcopo, ut posset ordinari, hoc ipso poterat etiam ab eo Episcopo confirmari: etenim qui concedit finem, concedit consequenter quæ sunt necessaria ad finem. Et ita, me citato, docet Leandrus de Sacram. tom. 1. tract. 3. disp. 2. quest. 10. & me etiam citato, Caspensis in Curs. Theolog. tom. 2. tract. 27. disp. 2. sect. 3. num. 11. Dicastillus, ubi supra, dub. 1. num. 130. & Palaus, tom. 4. tract. 20. punct. 10. num. 7. & Aueria de Sacram. Confirmat. quest. 72. sect. 5.

4. Adde, quod Leandrus, ubi supra quest. 8. me citato, docet Episcopum confirmantem alienum Subditum in sua Diocesi, non peccare; & consequenter, neque incurtere in censuram aliquam; quia credendum est, hoc esse ratum, & gratum, proprio Episcopo; quod sufficit in presenti: nam cum iurisdictione non sit de necessitate huius Sacramenti, facilius presumi potest rati habitio, quam in Sacramento Pœnitentiæ, ubi requiritur iurisdictione de presentibus; licet contrarium asserat Dicastillus, loco citato.

5. Nota tamen hic obiter, Episcopum non Confirmatum posse valide alios confirmare. Ita Dicastillus, n. 126. neque hoc faciendo, peccare mortaliter contra nonnullos; sed tantum venialiter. Ita Leandrus ubi supra quest. 6.

RESOL. CI.

An qui suscipit Ordinem Diaconatum ante Confirmationem, queritur an peccaverit mortaliter? Et an non solum suscipiens Ordinem ante Confirmationem peccet mortaliter, sed etiam incurrat irregularitatem? Et docetur Episcopum non peccare mortaliter ordinando non confirmatum, aut etiam antequam ipse confirmatus sit, Confirmationem, aut Ordines conferendo? Ex part. 2. tr. 16. & Misc. 2. Ref. 4.

§. 1. **D**idacus Nagnus in addit. ad 3. part. tom. 2. quest. 35. art. 4. Martinus Fornarius tract. de ordine, cap. 3. num. 3. & Bonac. de Sacram. disp. 8. quest. unica, punct. 5. num. 10. Tolet. in summ. lib. 1. cap. 71. num. 6. & Maiol. de irregul. lib. 4. cap. 12. docent peccare mortaliter, cum faciat contra Tridentini præceptum, sess. 22. cap. 4. de reform. ubi ait, prima tonsura non incitetur, qui Confirmationem non susceperint.

2. Verior tamen est opposita sententia, quam hoc nostro ævo communiter sequuntur. Ita Sorus in 4. disp. quest. unica. art. 8. Victoria de Sacram. Ordinis, quest. 232. Candelabrum aureum de confir. num. 41. Auila de censuris, part. 7. disp. 9. sect. 1. dub. 3. Suar. tom. 3. in 3. part. disp. 38. sect. 1. Valent. tom. 4. disp. 5. quest. 2. punct. 3. Nauarr. in manu, cap. 22. num. 8. Mol. fel. in sum. tom. 1. tract. 2. cap. 11. num. 7. Azor. part. 2. lib. 3. cap. 48. quest. 1. & Coninch. de Sacram. disp. 20. dub. 10. num. 103. & quest. 72. art. 8. num. 90. ubi asserit. Addunt aliqui esse peccatum mortale, suscipere Ordines ante Confirmationem, sed melius Negar Nauartus, qui docet etiam Episcopum non peccare mortaliter ordinando non confirmatum, aut etiam antequam ipse confirmatus sit, Confirmationem, aut Ordines conferendo.

3. Ad argumentum Bonaciæ & aliorum respondetur, quod in verbis Conc. Trid. nihil præcipitur iniunctis, sed præseribitur Episcopis quid facere debeant: quamvis nec hic stricta aliqua obligatio imponatur, quia nullum est verbum, quo stri-

ctum præceptum indicetur. Nota verò, quod Tolemus & Maiolus ubi supra, putant non solum suscipientem Ordinem ante Confirmationem peccare mortaliter, sed etiam incurtere irregularitatem. Sed hæc opinio merito reicitur à Suar. in 3. part. tom. 4. disp. 42. sect. 3. n. 14. Nauar. in sum. cap. 22. num. 9. Henriquez lib. 14. cap. 6. num. 3. Soto in disp. 24. quest. 1. art. 4. Auila ubi supra, & aliis.

RESOL. CII.

An in supputanda ætate Ordinandorum enumerandus sit dies Bissextilis vel omittendus? Idem est in ordine ad professionem pro anno probationis Novitiatus? Ex part. 10. tract. 11. & Misc. 1. Ref. sol. 67.

§. 1. **D**iem Bissextilem, in ætate Ordinandorum, & profitorum supputanda semper includendam esse, puto. Ducor Primò, quia in Ordinationibus accipiendus est annus Ecclesiasticus secundum variationem temporum: at ritu Ecclesiastico dies bissextilis computatur: ergo, Secundò, eadem ratio est de vno anno bissextili, ac de cæteris: sed tot anni Bissextilis iam præteriti connumerandi sunt; secus parere possent varietatem non modicam; ergo etiam includi debet dies presens bissextilis. Tertio, in iure vtraque, dies bissextilis pro vnica habetur, leg. Cien bissextilis, ff. de verb. signifi. & cap. Quasi sit, cod. tit. ergo necessarid computanda, ne necessaria ad perfectam ætatem dies desideretur. Quattò, in complendo anno probationis dies bissextilis est necessarid includendus; secus Professio esset nulla ob non fetuatam Tridentini formam, sess. 25. cap. 15. de Regularibus vt sustinent Iacobus de Grassis, tom. 1. conf. lib. 3. conf. 6. num. 2. de Regularibus. Rodriguez, tom. 3. de Regul. quest. 15. art. 4. & 5. Molina tom. 2. de Iustitia, tract. 2. disp. 573. §. 8. Atque, vt à minori ætate. Lefsius, lib. 2. de Iust. cap. 41. dub. 7. num. 59. Sanchez de Matr. tom. 1. lib. 2. disp. 24. num. 22. & tom. 2. Operis Moral. lib. 5. cap. 5. num. 31. & clariùs cap. 4. num. 4. Miranda in manuali Prat. tom. 1. quest. 12. art. 3. Bartol. de Vecchis tract. de admittendis ad Religionis Statum Novitiis disp. 11. dub. 4. n. 5. & alij.

2. His non obstantibus, contrariam sententiam docent aliqui, asserendo diem bissextilem non esse necessarid computandum, tam in Ordinationibus quam in supputando anno Novitiatus integro. Quare, si Novitiatus compleat annum probationis die 24. Februarii, etiam occurrente tunc mense bissextili, poterit eadem die Professionem emittere, nec necesse erit expectare sequentem diem, nempe vigesimum quintum bissextilem. Probatur hæc opinio: Annus à iure determinatus constat ex diebus 365. qui est annus ordinarius, quem per se leges intendunt; quod si eo anno contingat superaddi his 365. diebus diem aliam bissextilem, tanquam de rebus per accidens, laborandum minimè videtur. Et ita præter Doctores, quos citat, sequitur Barbosa de Potest. Episc. part. 2. allegat. 101. num. 13. hanc sententiam tenet nouissime Martinus de San Ioseph. in monita Confess. tom. 1. lib. 1. tract. 6. de ordine, num. 22. ubi sic ait: [Para la edad de los ordenes legitima se ha de incluir en ella el dia del año bissexto, como lo tiene Sanchez, lib. 2. de matrim. disp. 24. num. 22. hablando da la Profession, y lo mismo es para la edad de los Ordenes, y se prueua, porque el dia del bissexto es el acomplimiento de los quatro años precedentes, que faltaua para el circulo entero del Sol por el Zodiaco, y porque el dia 28. y 29. de Febrero se computan por vno, cap. Quod fuerit de verb. signif. & 3. §. Minor

Sup. his Novitiis in tom. 7. tr. 1. Ref. 138. §. vlt.

Sop. hoc in tom. 1. tr. 2. Ref. 11. & in tom. 3. tr. 1. Ref. 61. à lina. 4. vers. Hic.
Sop. hoc in tom. 1. tr. 2. Ref. 11. & in Ref. 12. §. Adde, & in tom. 3. tr. 1. Ref. 1. post medium à vers. Notandum.
Sop. hoc in Ref. leg. cor. fin. sine §. 1. & in tom. 1. tr. 1. Ref. 4. in principio, & in §. penult. & in tom. 4. tr. 8. Ref. 46. §. vlt.
Sop. hoc in Ref. præter. & infra in Ref. 1. §. 2. & in aliis eius annor.
Sop. conten. tis in istis vltimis in Ref. 1. not. præterita. §. 1. & vlt. & in Ref. 2. §. 2. in fine, &c.

rem, ff. de minoribus, & leg. Cum bissexus ff. de verb. signif. pero tengo por muy probable la opinion contraria de Silueiro verb. atas num. 5. de Panormitano in cap. Quaren. de Offic. deleg. que dize, que en las cosas odiosas no se ha de computar el dia del año bisesto, sino solamente se ha de contar el año de 365 dias, cayga bisesto, ó no cayga: y parece que esto se determina en la ley cum hares, §. Strichus, ff. de stat. lib. ita ille: cui adde etiam doctum, & eruditum Iuriconsultum Didacum de Narbona in Annal. Iurif. conj. n. 25. quæst. 55. num. 6. qui citat pro se Henriquez, Riccium, & Acugniam: vnde ego cum Leand. de Sacram. tom. 2. tract. 6. disp. 6. quæst. 20. vtramque sententiam probabilem esse puto.

RESOL. CIII.

An in etate requisita ad Ordines suscipiendos detur parvitas materia?
 Et notatur, quod si esset quis in principio sequentis diei, v. g. hodie impletur etas 24. annorum post dimidiam noctem, potest ordinari Sacerdos?
 Et cursum inferitur, quod licet requiratur septennium completum ad sponsalia, si tamen sunt in ultimo die septennij, sat est, si ille sit inceptus? Ex part. 5. tr. 5. Ref. 17.

Sup. hoc in Ref. seq. 6. Hac, & in Ref. 1. post seq.

§. 1. Negatiuam sententiam docet Basilius Pontius de matrimonio. lib. 7. cap. 65. num. 1. vbi sic ait. Non enim hic locum habet illa regula, Quod parum distat, nihil distare videtur, sicut neque in aliis, in quibus ius tempus præfinitum exigit, vt in etate ad Ordines, si enim vel vnus dies, aut hora desideretur, vitiat factum. Ita ille, cui etiam adde Henriquez lib. 7. cap. 20. num. 2. in gl. lit. O. vbi dicit non debere deesse diem.

2. Nec obstat, quod parum pro nihilo reputatur, quia id est verum, quando non inde pendet tota impletio præcepti, v. g. breuissimum spatium est dimidietas salutationis Angelicæ, & tamen si nocte Iouis, postquam immediate sonuit duodecima noctis hora, aliquis carnes comederet, peccaret mortaliter, & tamen non peccaret, si ante talem horam, etiam si solum esset post dimidietatem temporis salutationis Angelicæ, manducaret.

3. Nota tamen quod si esset in principio sequentis diei, v. g. hodie impletur etas 24. annorum, post dimidiam noctem potest ordinari Sacerdos. Ratio, quia, vt docet Nauarrus eodem consil. 6. in fauorabilibus dies ceptus habetur pro completo. l. qua etate, ff. de testamento. Faciunt pro hac sententia Mandosius de etate minori, cap. 40. num. 11. Panormit. cap. attestaciones, de responsi. impub. vbi dicunt, quod licet requiratur septennium completum ad sponsalia, si tamen sunt in vltima die septennij, sat est si ille sit inceptus. Patet hoc etiam, quia ille reuera iam dicitur attingisse 25. annum, & ita docet Sanchez in opuscul. tom. 2. lib. 7. cap. 1. dub. 33. num. 6. & 7. Vide etiam Naldum in summa verb. atas, num. 3.

Sup. hoc late infra in tr. 6. Ref. 3. & 4.

RESOL. CIV.

Quidam Religiosus inchoauit annum vigesimum tertium hora vigesima tertia diei, sed mane in eodem die recepit Ordinem Diaconatus, quaeritur, an peccauerit, & in suspensionem incidit tanquam ordinatus ante legitimam etatem?
 Et notatur, quod stando in rigoro sa sententia, quod annus debeat esse inceptus, sufficit tamen ad singulos Ordines, vel per vnum medium diem annum inchoa-

tum fuisse? Ex part. 2. tract. 16. & Misc. Ref. alias 29.

§. 1. Suppono ex Tridentino, & communi DD. Sententia, cum Filiucio tom. 1. tract. 9. cap. 4. num. 84. Miranda in man. Pral. part. 1. quæst. 39. etiam ad licitè suscipiendos Ordines requiritur ætatem legitimam, nam ad primam tonsuram, & minores Ordines requiruntur saltem septem anni completi, ad Subdiaconatum viginti duo inchoati, ad Diaconatum viginti tres inchoati, & ad Presbyteratum viginti quinque, vnde si aliquis iniuraretur Ordinibus sacris ante dictam ætatem, in suspensionem incideret, latam in Bulla Pij II.

2. His suppositis affirmatiuè ad casum propositum responderi Villalobos in sum. tom. 1. tract. 11. dub. 11. num. 2. vbi sic asserit. [Estos años basta, quando commençaos. Mas no bastaria si le faltasse vno, o dos dias para cumplir la edad, segun la mas probable opinion (aunque a algunos parece lo contrario) porquè de derecho de verdad el tal no esta en los incepto, y así non habetur pro completo, Mas llega a la verdad el diez, que si a calo le faltasse medio dia, se podria ordenar. Mas lo contrario tampoco mas cierto, porque este aunque este medio dia no mas, antes de entrar en el año, non no esta en el año, lo qual es necessarid.] Ita ille, & cum illam Nauarrus tom. 1. de tempore ordinand. m. 5.

3. Hæc sententia est probabilis, sed non minus probabilem contrariam ex vltimo quod etiam concedit ipse Villalobos, vt supra apparet, & illam in terminis docet ita Ledesma in sum. tom. 1. tract. de sacram. Ord. cap. 7. fol. mibi 430. ita asserens. [Si vno horis de se de cumplir la edad el mismo dia de los ordenes a la tarde, o de noche si se ordenasse à la mañana, o vna cosa así semeiante non parece à mi, que haant mucho escrupulo, de otra suerte non lo tengo por legitimo, y acertado.] Sic Ledesma. Ex his apparet dictum Religiosum non incurrisse suspensionem illam, de qua supra, saluo semper meliori iudicio.

4. Notandum est tamen, quod stando in rigoro sa sententia, quod annus debeat esse iam inceptus, sufficit tamen ad singulos Ordines, vel per vnum medium diem, annum necessarium à Concilio Tridentino, supra, inchoatum fuisse. Et ita docet Coninch de Sacram. disp. 20. dub. 10. num. 101. & Bonacina etiam de Sacram. disp. 8. quæst. vltima, par. 5. num. 11.

RESOL. CV.

An qui vespere ingreditur annum assignatum pro aliquo Ordine suscipiendo, possit mane præcedenti illam sumere?
 Et notatur ad recipiendum v. g. Subdiaconatum sufficere viginti duos annos, non per vnum integram diem, nec per vnam horam, sed sufficere, si sint vltimos per vnum, vel dimidium quadrantem horæ?
 Et docetur Episcopum posse dispensare, si dispensari ordinando duo, vel tres dies ad etatem dictam ad suscipiendos Ordines? Ex part. 9. tr. 9. & Misc. Ref. 51. alias 50.

§. 1. Sententiam affirmatiuam quam docuit Primarius Professor S. Theol. in Acad. Salamantina Petrus de Ledesma Dominicus, ego olim probabilem esse dixi. Sed nouissimè Pater Palqualibus qui cautè vt omnes alij debere aliorum opinionibus censurari, nominatim contra me putant in 49. Cent. 2. quæst. 122. num. 5. hanc sententiam omni probabilitate carere. Verum, me citato, probabilem esse putat Trullench. de Sacram. lib. 6. cap. vltima, dub. 10. num. 4.

ANTON OPERA Tom. 1. & 2. E III